

Som det fremgår, kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget. Og da den konservative ordfører ikke kunne være til stede, skal jeg sige, at De Konservative heller ikke kan støtte forslaget.

Villy Søvnald (SF):

Efter SF's opfattelse er snyd under enhver form uacceptabel, og hvis vi skal bevare viljen til at finansiere et velfærdssamfund, er det helt afgørende, at vi griber ind, hver gang vi ser mennesker snyde. Det gælder det sociale system, det gælder moms, det gælder skat.

Allerede i dag er der jo – som der er redet – gjort for – en kontrol, som også fanger sager op, og som fanger ganske mange sager op, og det synes vi er vigtigt. Jeg tror også, selve sagen her vil være med til at ansøre til en mere sikker kontrol.

Jeg vil også godt slå fast, at lovgivningen skal følges. Det burde ikke være nødvendigt at sige det i et parlament, for ellers kan man sige, at vores arbejde bliver meningsløst. Hvis man ikke som folketingsmedlem har det principielle standpunkt, at lovgivningen skal følges, så skulle man finde noget andet at lave; selvfølgelig skal den det. Det betyder, at den skal følges af ansatte, det betyder, at den skal følges af borgere.

I øvrigt har man rig lejlighed til at gå ud og påvirke lovgivningsprocessen. Man kan gå ind i et politisk parti – jeg skal helt undlade at komme med anbefalinger – hvis man har lyst til at påvirke på den måde. Man har den fulde ret til at ytre sig i den offentlige debat.

Man har oven i købet inden for dele af bistandsområdet, et område, der er undergivet et skøn. En stor del af det, og en stigende del af det, er regelreguleret, men der er stadig en stor del, der er skøn, og der er det klart, at dér kan man ud fra den enkelte sags omstændigheder foretage det skøn, men inden for den ramme, som loven giver mulighed for.

Man kan prøve at overveje det modsatte. Hvis enhver fastsætter loven, som man vil, ikke alene i forhold til folketingsmedlemmers arbejde, men også i forhold til udbetalinger, så vil retssikkerheden være fuldstændig væk.

Jeg har stillet nogle spørgsmål til socialministeren om det her, og i øvrigt også til skatteministeren. Jeg synes, vi har brug for at få belyst omfanget af snyderiet, både på det sociale område, og også på skatteområdet. Specielt husker jeg et parti, som hr. Tom Behnke tidligere har været medlem af, hvor lederen af partiet i star-

ten af 1970'erne sagde, da vedkommende blev valgt til Folketinget, og partiet blev Danmarks næststørste, at han havde en skatteprocent, der så sådan her ud, og udtrykt i ord hed nul, og at han i øvrigt opfattede det som en gerning på linje med frihedskæmperne under Anden Verdenskrig at sikre, at man fik sådan en skatteprocent.

Der er måske så anledning til at understrege, at uanset hvordan man snyder et offentligt system, om man gør det via sociallovgivningen, eller man gør det via skattelovgivningen, så er det ret beset udtryk for præcis det samme, nemlig at man unddrager fællesskabet noget, fællesskabet skulle have haft.

Jeg har det oven i købet selv sådan, uden at det skal opfattes som en opfordring til at snyde, at når det endelig skal være, kan jeg lidt bedre forstå, jeg kan ikke acceptere det, men jeg kan bedre forstå, at mennesker, der lever på et kolossalt lavt økonomisk niveau, bliver meget fristet til at snyde. Jeg har voldsomt meget svære re ved at forstå det, når det foregår i whisky-bæltet.

Jeg tror, debatten har haft betydning. Jeg kan se på den del af landet, jeg er valgt i, at der stort set i hver eneste socialforvaltning i øjeblikket pågår en intens debat om de her forhold, affødt af TV 2's udsendelse, og jeg synes, det er godt, at man får debatten rundt omkring, fordi det øger opmærksomheden.

Jeg skal runde af med at sige, at jeg er meget tilfreds med ministerens tilsagn om, at vi får Rigsrevisionens vurdering af den nuværende revision. Dermed synes jeg, at sagen er vel besluttet.

Kurt Christiansen (DF):

I lighed med revision af civile virksomheder bør offentlige virksomheder ligeledes undergå en kritisk revision med de kommentarer, der heraf måtte følge. I de tilfælde, hvor der har fundet transaktioner sted, som er i strid med loven, skal de ansvarlige selvfølgelig stilles til ansvar. Det er der slet ingen tvivl om.

Når det så er sagt, må vi gå tilbage og se, om vejledningen og informationen om sociale ydelser har været tilstrækkelig og fyldestgørende. For så vidt angår klienten, er det uhyre vigtigt, at denne er gjort bekendt med, at han eller hun får udbetalt penge, man ikke er berettiget til. Det kan nok lyde lidt mærkeligt, men med andre ord: Hvis man modtager penge, som man på forhånd ved at man ikke er berettiget til, så